

Cerere de decizie preliminară introdusă de Krajský súd v Bratislave (Slovacia) la 24 mai 2017 – PPC Power a.s./Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

(Cauza C-302/17)

(2017/C 269/07)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Krajský súd v Bratislave

Părțile din procedura principală

Reclamantă: PPC Power a.s.

Pârâte: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

Întrebarea preliminară

Obiectivele și principiile Directivei 2003/87/CE ⁽¹⁾ de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE ⁽²⁾ (denumită în continuare „directiva”), și anume (i) obiectivul de reducere a emisiilor ca urmare a progresului tehnologic [articolul 1 și considerentele (2) și (20)], (ii) obiectivul de menținere a dezvoltării economice și a integrității pieței interne, precum și a condițiilor de concurență [considerentele (5) și (7)], (iii) obiectivul de garantare a unor condiții avantajoase din punct de vedere financiar și economic pentru reducerea emisiilor (articolul 1), principiul securității juridice pentru operatorii definiți la articolul 3 litera (f), raportat la împrejurarea că operatorii au dreptul, potrivit articolului 9, să se bazeze pe faptul că planul național de alocare nu va fi modificat cel puțin începând cu 18 luni înainte de începutul perioadei pertinente (cu alte cuvinte, pentru perioada 2008-2012, cel puțin începând cu 30 iunie 2006), (iv) cerința potrivit căreia cotele de emisii trebuie să fie alocate cu titlu gratuit (articolul 10) și (v) dreptul persoanelor menționate la articolul 13 alineatul (3) al doilea paragraf de a le fi eliberate cote de emisii care să înlocuiască cotele pe care le dețineau și pe care statele membre [nu] le-au anulat în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) primul paragraf, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale a unui stat membru care impune operatorilor definiți la articolul 3 litera (f) din directivă, supuși impozitului pe teritoriul aceluia stat membru, obligația de a plăti un impozit special, (i) al cărui temei juridic constă în faptul că este supusă impozitului gestiunea cotelor de emisii (în cazurile de neutilizare și de vânzare), fără a lua în considerare aspectul dacă operatorul obține un avantaj din aceasta, (ii) atunci când asemenea cote de emisii au fost alocate unor astfel de operatori în temeiul planului național de alocare, prezentat de statul membru Comisiei Europene pentru perioada 2008-2012 potrivit articolului 9 din directivă și nu a fost respins de Comisia Europeană potrivit articolului 9 alineatul (3) din directivă], care prevede, potrivit articolului 10 din directivă, că, pentru perioada de cinci ani care începe la 1 ianuarie 2008, 100 % din cotele de emisii se alocă cu titlu gratuit, (iv) în cazul în care cota impozitului menționat reprezintă 80 % din baza de impozitare aferentă cotelor de emisii, care este stabilită ca sumă a produselor rezultate din înmulțirea cotelor de emisii transferate (vândute) în fiecare lună calendaristică cu prețul mediu de piață al cotelor de emisii din luna calendaristică anterioară lunii în care a fost efectuat transferul acestora, și a produsului rezultat din înmulțirea cotelor de emisii neutilizate cu prețul mediu de piață al cotelor de emisii din anul calendaristic de referință, (v) în măsura în care prețurile medii de piață sunt calculate ca simplă medie aritmetică a prețurilor ultimei operațiuni realizate la bursă în cursul zilei (cu alte cuvinte impozitul nu depinde de prețul la care sunt vândute efectiv cotele de emisii)?

⁽¹⁾ JO 2003, L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78.

⁽²⁾ JO 1996, L 257, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 183.